

P. M. Peneberka

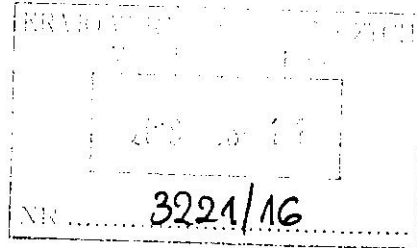
MP

Warszawa, dnia 11 sierpnia 2016 r.



**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

PB-pb-as-076-18 /16(2528)



Pan

Wiktor Szmulewicz

Prezes Krajowej Rady Izb Rolniczych

Szanowny Panie Prezesie

W odpowiedzi na pismo z dnia 19 lipca 2016 r., znak: KRIR/MR/W/955/2016, w sprawie poziomu wsparcia w sektorze roślin wysokobiałkowych, uprzejmie wyjaśniam, co następuje.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że państwa członkowskie nie mają całkowitej dowolności w kwestii stosowania wsparcia związanego z produkcją i poziomem jego finansowania. Zgodnie z art. 52 ust. 3 rozporządzenia nr 1307/2013¹, wsparcie związane z produkcją można przyznawać jedynie tym sektorom produkcji rolnej, które mają szczególne znaczenie ze względów gospodarczych, społecznych lub środowiskowych i znajdują się w trudnej sytuacji. Ponadto, stosownie do art. 52 ust. 5 ww. rozporządzenia, wsparcie związane z produkcją można przyznawać jedynie w zakresie, który jest niezbędny, aby zapewnić zachętę do utrzymania aktualnych poziomów produkcji w danych sektorach (a nie powodowanie ich wzrostu). Warunki, na jakich państwa członkowskie mogą stosować dobrowolne wsparcie związane z produkcją, określają zatem przepisy unijne.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 608, z późn. zm.).

Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że państwo członkowskie, które decyduje o wprowadzeniu dobrowolnego wsparcia związanego, nie otrzymuje dodatkowej kwoty środków na jego finansowanie, lecz jest ono finansowane kosztem jednolitej płatności obszarowej. W przypadku, gdy państwo członkowskie przeznacza na to wsparcie maksymalną dopuszczalną przepisami unijnymi część pułapu krajowego, zwiększenie poziomu wsparcia danego sektora może nastąpić tylko przy jednoczesnym zmniejszeniu puli środków przeznaczonych na pomoc w innym sektorze. Ponadto w rozporządzeniu nr 639/2014 określono ograniczenia dotyczące przesunięć funduszy pomiędzy poszczególnymi instrumentami wsparcia związanego z produkcją. Stosownie do art. 53a ust. 2, gdy powierzchnia kwalifikująca się do uzyskania pomocy w ramach środka dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją w danym roku składania wniosków jest równa z limitem ilościowym (powierzchnią referencyjną) lub przewyższa ten limit, przeniesienie funduszy do tego środka z jakiegokolwiek innego środka wsparcia nie jest możliwe.

Mając na uwadze określone w przepisach unijnych warunki stosowania wsparcia związanego z produkcją i sposób jego finansowania, Polska, ustanawiając nowy system wsparcia bezpośredniego, zdecydowała o objęciu płatnością związaną z produkcją m.in. sektora roślin wysokobiałkowych, wydzielając na ten cel 2% pułapu krajowego.

Łącznie w 2016 r. na wsparcie związane z produkcją przeznaczono w Polsce 15% pułapu krajowego (jest to maksymalny dopuszczalny przepisami unijnymi poziom finansowania), w tym 67,9 mln EUR – na wsparcie upraw wysokobiałkowych. W opinii Ministra, ze względu na ograniczenia wynikające z przepisów unijnych oraz obserwowany wzrost powierzchni upraw roślin wysokobiałkowych w Polsce, w kontekście konieczności zapewnienia zgodności stosowanego instrumentu wsparcia z przepisami unijnymi, zwiększenie puli środków przeznaczonych na pomoc w tym sektorze nie jest możliwe.

Odnosząc się natomiast do kwestii stosowanej stawki płatności, należy podkreślić, że jest ona obliczana corocznie jako iloraz kwoty środków przeznaczonych na płatność i powierzchni upraw kwalifikującej się do wsparcia. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, przedstawiając szacowane stawki płatności, zwracało każdorazowo uwagę, że – ze względu na wahania powierzchni upraw deklarowanych do płatności w poszczególnych latach – ostateczna stawka płatności może znacznie odbiegać od stawki szacowanej.

Jednocześnie pragnę poinformować Pana Prezesa, że w kolejnych latach planowane jest utrzymanie poziomu wsparcia w sektorze roślin wysokobiałkowych, wyrażonego jako

odsetek pułapu krajowego. Znalazło to odzwierciedlenie w notyfikacji z dnia 1 sierpnia 2016 r., w której poinformowano Komisję Europejską, że Polska przeznaczy w latach 2017-2020 na wsparcie w sektorze roślin wysokobiałkowych 2% koperty finansowej.

W ramach przeglądu instrumentów wsparcia związanego z produkcją Polska zdecydowała o wprowadzeniu zmian w zasadach przyznawania pomocy w sektorze roślin wysokobiałkowych, które mają sprzyjać budowaniu bardziej konkurencyjnej bazy surowcowej do produkcji pasz i będą miały zastosowanie od 2017 r.

Sektor roślin wysokobiałkowych został podzielony na dwa podsektory: upraw roślin strączkowych na ziarno oraz upraw paszowych.

Płatność do roślin strączkowych na ziarno będzie przysługiwała do powierzchni upraw bobiku, grochu pastewnego, łubinów i soi, przy czym wsparciem objęte będą wyłącznie te uprawy, z których dokonano zbioru ziarna. Płatność będzie miała charakter degresywny – wyższa stawka będzie stosowana do pierwszych 75 ha upraw w gospodarstwie, a nadwyżka powierzchni upraw ponad ten próg będzie objęta niższą stawką.

Natomiast płatność do upraw paszowych będzie przysługiwała do powierzchni upraw esparcety, koniczyny, komonicy, lędźwianu, lucerny, nostryka, seradeli i wyki, pod warunkiem, że uprawa nie służy wprowadzeniu do gleby świeżej masy roślinnej (zielony nawóz). Płatnością będzie objęte nie więcej niż 75 ha upraw w gospodarstwie.

Z poważaniem

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKRETARZ STANU


Ryszard Zarudzki